

VERTAISTUKI – PARAS TUKI

Väinö Hotti

Käytännössä koettua

Elämän **kriisitilanteissa** teoria ei monesti riitä. Se on kuin kaukaa kurottuva käsi, joka jää puolitiehen.

Vakava sairastuminen, alkoholisoituminen, omaisen menetys, konkurssi jne. ovat asioita, joissa päteväksi auttajaksi on osoittautunut VERTAISTUKI. Henkilö, joka on itse läpikäynyt ko. kriisin, on pätevin auttamaan.

Hengellisissä kriisitilanteissa on täsmälleen sama asia. On löydettävä vertaistukea. KRISTINUSKO ON AINUT USKONTO, JOKA PYSTYY ANTAMAAN VERTAISTUEN! Pyhän Hengen täyttämä ihminen toimii vertaistukena. Toisaalta on syytä muistuttaa, kuinka monipuolinen vertaistukikirja Raamattu on. Sieltä löytyy vertaistukea kaikkiin elämän kriisitilanteisiin!

”Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo” (Room.15:4).

Monta kertaa kriisiin joutunut ajattelee, että hänen ongelmansa on **ainutlaatuinen**. Raamatun sivuilta löydämme usein henkilön, jolla on hämmästyttävän samanlaisia elämänkohtaloita kuin meillä. Psalmeista löytyy paljon jakeita, joista lukija voi saada vertaistukea.

Ihmisten suhtautuminen tukiin on erilainen: **maallisilla** tuilla on ottajia – **taivaalliset** tuet eivät kelpaa!

Kun elämässä menee hyvin, ei kysellä taivaallisten tukien perään. Ihminen riittää tällöin itselleen. Palvotaan **ihmisen** kuntoa, voimaa, viisautta ja kauneutta. Kriisin kohdatessa paljastuu ihmisen elämän hauraus; tarvittaisiin tukea **ylhäältä**.

J. L. Runeberg runoilee: *”Jos toisten tukein pettäissä Sä tartuit sanaan Herran, Jos maailman sä myrskyissä Sen turviin riensit kerran, Niin löysit paikan siunatun, Saa sydän siellä rauhaa, Sataman sait sä suojatun, Ei siellä myrskyt pauhaa”* (Vvk.162:5).

TAIVAALLINEN VERTAISTUKI

1. Valtava tarve

Päivittäin näantyy maailmassa valtava määrä ihmisiä taivaallisen tuen puutteeseen. Näyttää siltä, että **tieto tästä tuesta** ei ole saavuttanut kaikkia.

2. Kestävä tuki

Taivaallinen tuki on jatkuva ja kestävä, koska se perustuu Jumalan sanaan ja hänen uskollisuuteensa.

”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla

heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, **minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti**" (Matt.28:18-20).

"Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä" (Hebr.13:5).

3. Tuntematon kuolinsyy

Entisaikaan, kun tauteja ei paremmin tunnettu, usein kuolinsyy jäi selvittämättä ja arvoitukseksi; kuoltiin **vanhuuden heikkouteen**. Tänäpäin ihmisiä näänny päivittäin **tuntemattomaan tautiin**. Todellinen syy on osattomuus vertaistuesta.

4. Vaarallinen elämänmatka

Ihmisen elämänmatka on niin haasteellinen ja vaarallinen, ettei kukaan selviä siitä kunnialla ilman taivaallista vertaistukea.

5. Kaikille tarjona

Yleensä tuet ovat tarkkaan kohdistettuja; niitä ei ole tarkoitettu "kaikelle kansalle". Taivaallinen tuki on erotuksetta kaikille.

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, **ettei yksikään, joka häneen usko, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä**" (Joh.3:16).

6. Tuki jää käyttämättä

Tuki ja tuettava eivät kohta. Auttaja ja autettava eivät löydä toisiaan. "*Käyttämätön Kristuksen voima on suurin synty uskovan elämässä*" (E. J. Honkanen: Hengen uudistus, s.175).

7. Lyödään laimin hakuaika

Taivaan vertaistuella on määrätty "haku aika", **etsikko aika**. Jos tätä ei huomioida, tuki jää saamatta – omasta syystä, omasta suuresta syystä!

"Etsikää Herraa silloin, kun hänet löytää voidaan; huutakaa häntä avuksi, kun hän läsnä on" (Jes.55:6).

8. Tuki on otettava vastaan

Tuen hyödyntämiseen liittyy olennaisena osana sen vastaanotto.

"Hän tuli omiansa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. **Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi**, niille, jotka uskovat hänen nimeensä" (Joh.1:12).

9. Tuki nöyryyttää

Toisaalta useimmat ilahtuvat tuesta ja ottavat sen mielellään vastaan. Toisaalta muutamat kieltäytyvät siitä peläten tulevansa leimatuiksi. He haluavat "tulla omillansa toimeen". Hengellisessä mielessä näitä "omavaraisia" on varsin paljon. He katsovat omien eväiden riittävän.

10. Jumala riisuu

Jumala kypsyttää ihmistä vastaanottamaan taivaallista tukea vaikeuksien ja elämänkohtaloiden kautta. Ihmisen täytyy tulla riisutuksi omavoimaisuudestaan ennen kuin hän voi päästä Jumalan voimasta osalliseksi. Tämä prosessi toteutuu myös Israelin kohdalla. Taivaallisen tuen kohdalla toteutuu myös Jumalan ihmeellinen viisaus: Itsessään mainiot, viisaat ja väkevät jäävät Jumalan voimasta osattomiksi:

”Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teidän joukossanne luulee olevansa viisas tässä maailmassa, tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä tulisi viisas. Sillä **tämän maailman viisaus on hullutus Jumalan silmissä**. Sillä kirjoitettu on: ”Hän vangitsee viisaat heidän viekkauteensa” (1. Kor.3:18,19).

”Ja Jaakob jäi yksinensä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, **iski hän häntä lonkkaaluuhun, niin että Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan**. Ja mies sanoi: ”Päästä minut, sillä päivä koittaa”. Mutta hän vastasi: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua”. Ja hän sanoi hänelle: ”Mikä sinun nimesi on?” Hän vastasi: ”Jaakob”. Silloin hän sanoi: ”Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut”. Ja Jaakob kysyi ja sanoi: ”Ilmoita nimesi”. Hän vastasi: ”Miksi kysyt minun nimeäni?” Ja hän siunasi hänet siinä. Ja Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, ”sillä”, sanoi hän, ”minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni pelastunut”. Ja kun hän oli kulkenut Penuelin ohitse, nousi aurinko; mutta hän ontui lonkkaansa” (1. Moos.32:24-31).

11. Väärien tukien kaataminen

Syntinen nojautuu elämässään vääriin tukiin. Hänellä on kainalosauvoja, jotka on häneltä otettava pois: *”Sä tuet väärät kukista, Kristukseen kuoloon istuta”* (Vvk.105:1).

12.Tuki tulee alas

Ihmisellä on taipumus torjua ylhäältä tuleva avuntarjous. On tärkeää, että auttaja voi samaistua autettavan tilanteeseen. Jeesus on tällainen auttaja!

1. NIIN ALHAALLA EI KUKAAN KULJE, ETTEI SIELLÄ JEESUS OIS. HÄN EI KETÄÄN LUOTANSA SULJE, EIKÄ KARKOITA YHTÄÄN POIS.

2. MAAN ALIMPIIN PAIKKOIHIN ASTUI HÄN KANTAEN RISTIÄÄN. JA VIITTANSA VEREHEN KASTUI, REPI PIIKIT NE PUHTAAN PÄÄN.

3. NIIN ALAS VEI POLKUNSA MAINEN, TUO TUSKIEN RASKAS TIE, KUIN MISSÄ VAIN SYNTINEN NAINEN SEKÄ RYÖVÄRI YÖSSÄ LIE.

4. EI KIELTÄJÄN KURJANKAAN KOHTAA HÄN VÄLTÄ, VAAN LUOKSEEN KÄY. JA RAKKAUS SILMISTÄ HOHTAA EIKÄ KOSTOA, VIHAA NÄY.

5. JA ALEMMA VIELÄKIN TULLA HÄN TAHTOIS, JOS SIELLÄ KEN ON TUNNOLLA HAAVOITETULLA, HÄNET KORJAI SI TALTEHEN (HLV 175).

13. Vertaistuki – veljeltä

"Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene **minun veljieni tykö** ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö" (Joh.20:17).

"Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän **ei häpeä kutsua heitä veljiksi**, kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi **veljilleni**, ylistän sinua seurakunnan keskellä";

ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!" Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen, ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia. Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa. Sentähden piti hänen kaikessa tuleman **veljiensä kaltaiseksi**, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit. Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa" (Hebr.2:11-18).

14. Särkyneen vertaistuki – särkyneelle

Jeesus särkyi ristillä. - Toisaalta voitaneen sanoa, että myös Isän sydän särkyi hänen Poikansa kuolemassa. - Jeesus voi antaa vertaistukea särkyneille:

"vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä" (Joh.19:34).

SÄRJE OI HERRA, SYDÄMET MEIDÄN, VALTAVAN HENKES VOIMALLA AIN! LYÖ MAAHAN KORSKA, YLPEÄ HENKI, TOMUA EESSÄS OOMMEHAN VAIN!

"Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli" (Ps.34:19).

"Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää" (Ps.51:19).

"Hän parantaa ne, joilla on särjetty sydän, ja sitoo heidän haavansa" (Ps.147:3).

"Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta" (Jes.42:3).

"Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki" (Jes.57:15).

"lähettänyt minut sitomaan särjettyjä sydämiä" (Jes.61:1).

"Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä" (Jes.66:2).

15. Apu sairaalle – vaskikäärme

"Silloin Herra lähetti kansan sekaan myrkkikäärmeitä, jotka purivat kansaa, niin että paljon kansaa Israelista kuoli. Niin kansa tuli Mooseksen luo, ja he sanoivat: "Me teimme syntiä, kun puhuimme

Herraa ja sinua vastaan. Rukoile Herraa, että hän poistaa käärmeet meidän kimpustamme." Ja Mooses rukoili kansan puolesta. Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Tee itsellesi käärme ja pane se tangon päähän, niin jokainen purtu, joka siihen katsoo, jää eloon". Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; **jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, niin hän jäi eloon**" (4. Moos.21:6-9).

"Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika ylennettämän, että jokaisella, joka häneen uskoo, olisi iankaikkinen elämä" (Joh.3:14,15).

RAAMATUN VERTAISTUKI

1. Väärä alemmuudentunne

Jumalan olemassaolon tajuaminen voi viedä väärään alemmuuden tunteeseen – ei rohjeta lähestyä Jumalaa. Silloin tulevat Aabraham ja Paavali avuksi:

"Aabraham vastasi ja sanoi: "Katso, olen rohjennut puhua Herralleni, **vaikka olen tomu ja tuhka**" (1. Moos.18:27).

"Sillä minä olen **apostoleista halvin** enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa" (1. Kor.15:9).

"Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, **joista minä olen suurin**" (1. Tim.1:15).

2. Kaivossa

Joosefin "lihalliset veljet" kadehtivat Joosefia ja laittoivat hänet kaivoon. Tänäänkin uskova voi tulla lähimmäistensä taholta kaltoin kohdelluksi.

"Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuivat he Joosefilta hänen ihokkaansa, pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ja ottivat hänet ja **heittivät hänet kaivoon**; mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä" (1. Moos.37:23,24).

Jeremia joutui kaivoon omien kansalaistensa toimesta:

"Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on kuolemalla rangaistava, sillä hän herpaisee niiden sotamiesten kädet, jotka ovat jäljellä tässä kaupungissa, ja kaiken kansan kädet, kun hän heille puhuu tällaisia sanoja. Sillä ei tämä mies etsi tämän kansan menestystä, vaan onnettomuutta." Kuningas Sidkia vastasi: "Katso, hän on teidän käsissänne. Sillä eihän kuningas voi mitään teitä vastaan." **Silloin he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkian, kuninkaan pojan, kaivoon**, joka oli vankilan pihassa; he laskivat Jeremian köysillä alas. Mutta kaivossa ei ollut vettä, vaan liejua, ja Jeremia vajosi liejuun" (Jer.38:4-6).

3. Syvyyksissä

Ihmisen ahdinko voi tulla niin suureksi, että pimeys vie epätoivon partaalle.

"**Syvydestä minä huudan sinua, Herra.** Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni ääntä. Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?" (Ps.130:1-3).

”Ja Joonan rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan sisässä ja sanoi: ”Minä huusin ahdistuksessani Herraa, ja hän vastasi minulle. Tuonelan kohdussa minä huusin apua, ja sinä kuulit minun ääneni. Sinä syöksit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virta ympäröitsi minut, **kaikki sinun kuohusi ja aaltosi vyöryivät minun ylitseni**. Minä ajattelin: Olen karkoitettu pois sinun silmiesi edestä. Kuitenkin minä saan vielä katsella sinun pyhää temppeliäsi. Vedet piirittivät minut aina sieluun asti, syvyys ympäröitsi minut, kaisla kietoutui päähäni. Minä vajosin alas vuorten perustuksiin asti, maan salvat sulkeutuivat minun ylitseni iankaikkisesti. Mutta sinä nostit minun henkeni ylös haudasta, Herra, minun Jumalani. Kun sieluni nääntyi minussa, minä muistin Herraa, ja minun rukoukseni tuli sinun tykösi, sinun pyhään temppeliisi” (Joonan 2:2-8).

”Kuoleman paulat piirittivät minut, turmion virrat peljästyttivät minut. Tuonelan paulat kietoivat minut, kuoleman ansat yllättivät minut” (Ps.18:5,6).

4. Hukkuminen – pelastuminen

Monta kertaa epätoivo ja pelastuminen ovat hyvin lähekkäin; ihminen pelastetaan helvetin kuilun suulta. ”Herännyt on hullu ja hätäinen.” Tässäkin tapauksessa: huuto on hädän veli! Silloin kun pimeys on suurin, auringon nousu voi olla oven edessä. Siellä, missä ihmisen mahdollisuudet loppuvat, Jumalan mahdollisuudet alkavat.

”Mutta eikö saisi hukkuessaan kättänsä ojentaa tahi onnettomuudessa apua huutaa?” (Job 30:24).

”Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua” (Ps.50:15).

”Herra, sinä nostit minun sieluni tuonelasta, sinä herätit minut henkiin hautaan vaipuvien joukosta” (Ps.30:4).

”Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja **hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta, ja asetti minun jalkani kalliolle**, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.40:2-4).

”Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui. Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: ”**Herra, auta, me hukumme**”. Hän sanoi heille: ”Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?” Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyven” (Matt.8:24-26).

5. Sokeana

Luonnollisessa tilassaan ihminen on sokea hengellisille ulottuvuuksille. Pyhä Henki tahtoo kirkastaa syntisen avuttoman tilan saadakseen ihmisen huutamaan armoa Jeesukselta.

”Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuraamana, istui sokea kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä. Ja kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretiläinen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: ”Jeesus, Daavidin poika,

armahda minua". Ja monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: "**Daavidin poika, armahda minua**" (Mark.10:46-48).

"Vaan miten sokeana nähdä voisi, ja tiekö eksyneelle tuttu oisi? Mitenkä rampa pääsis liikkumaan? Mitenkä kuollut nousis haudastaan?" (Vvk.211:4)

6. Ryövärien käsiin joutunut

Kun ihminen rukoilee, hän ei ole vielä kaikkein avuttomin. Ryöväriin käsiin joutuneella ei ole minkäänlaista aktiivista toimintaa – ei edes rukousta.

"Vahvoina hetkinä hänen kätensä pitivät kiinni Kristuksesta, ja heikkoina hetkinä Kristus piti kiinni Paavosta" (Saarisalo, Erämaan vaeltaja Paavo Ruotsalainen,s.326).

"Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemissa alas Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois **jättäen hänet puolikuolleeksi**" (Luuk.10:30).

7. Syntisenä

"Mutta publikaani seiso i taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: "**Jumala, ole minulle syntiselle armollinen**" (Luuk.18:13).

"Ja samassa kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut hänelle: "Ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". **Ja hän ratkesi itkuun**" (Mark.14:72).

"Mutta poika sanoi hänelle: "**Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan**" (Luuk.15:21).

"Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä." Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen? Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekemme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt." Ja hän sanoi: "**Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi**". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa" (Luuk.23:39-43).

8. Maahan vuodatettu vesi

"**Niinkuin vesi minä olen maahan vuodatettu**; kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut minun rinnassani. Minun voimani on kuivettunut kuin saviastian siru, ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket minut alas kuoleman tomuun" (Ps.22:15,16).

9. Herran odottaminen

Herran odottaminen on yksi uskovan vaikeimmista läksyistä. Sitä hän joutuu jatkuvasti harjoittamaan - eikä koskaan tule siinä lajissa mestariksi. Hyvin helposti tulemme kärsimättömiksi odottaessamme Herran apua.

”Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, Jumala. **Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa.** Milloin saan minä tulla Jumalan kasvojen eteen?” (Ps.42:2,3).

”Daavidin virsi, kun hän oli Juudan erämaassa. Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä etsin varhain; sinua minun sieluni janoaa, sinua halajaa **minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, vedettömässä maassa**” (Ps.63:1,2).

”En saa, en tahdo elää itselleni, En enää itselleni kuulukaan. Sulle, oi Jeesus, annan sydämeni Ja uhrina sen kannan nyt sulle yksin vaan. Sieluni kaipaa, Jumalaa se kaipaa, Kuin tuorehille lähteille peura halajaa” (HLV 189:1).

10. Jumalan vihan alla

Jumalan vihan alla ei ole helppo olla.

”**Minä tahdon kantaa Herran vihaa, sillä minä olen tehnyt syntiä häntä vastaan, siihen asti että hän minun asiani toimittaa** ja hankkii minulle oikeuden. Hän tuo minut valkeuteen, minä saan nähdä hänen vanhurskautensa” (Miik.7:9).

”Istukoon hän yksin ja hiljaa, kun Herra on sen hänen päällensä pannut. Laskekoon suunsa tomuun - ehkä on vielä toivoa” (Val.v.3:28,29).

”Laupias ja armahtavainen on Herra, pitkämielinen ja suuri arnessa. **Ei hän aina riitele eikä pidä vihaa iankaikkisesti**” (Ps.103:8,9).

”Herra, Jumala Sebaot, kuinka kauan sinä annat vihasi suitsuta, **kun sinun kansasi rukoilee?**” (Ps.80:5).

”**Niin, sinun tuomioittesi tiellä me odotamme sinua, Herra;** sinun nimeäsi ja sinun muistoasi sielu ikävöitsee” (Jes.26:8).

”Kurita minua, Herra, mutta kohtuudella, äläkä vihassasi, ettet minua ylen vähäiseksi tekisi” (Jer.10:24).

11. Kärsimyksen alla

”Daavidin virsi. Sinua, Herra, minä huudan; minun kallioni, älä ole minua kohtaan äänetön, etten minä, kun sinä vaiti olet, joutuisi niiden kaltaiseksi, jotka ovat hautaan vaipuneet” (Ps.28:1).

”Sillä hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksihuutonsa” (Ps.22:25).

”Eikö tämä koske teihin, kaikki ohikulkijat? Katsokaa ja nähkää: **onko kipua, minun kipuni vertaista,** joka on minun kannettavakseni pantu, jolla Herra on murehduttanut minut vihansa hehkun päivänä?” (Vlt.1:12).

”Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, **jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät,** halveksittu, jota emme minäkään pitäneet. Mutta totisesti, meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden,

runneltu meidän pahain tekojemme tähden. **Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut** (Jes.53:3-5).

”Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa” (Hebr.2:18).

12. Itsensä koetteleminen

”Katso, taidoista on parhain Tunteminen omain harhain” (Vvk.445:1).

”Tutki minua, Jumala, ja tunne minun sydämeni, koettele minua ja tunne minun ajatukseni. Ja katso: jos minun tieni on vaivaan vievä, niin johdata minut iankaikkiselle tielle” (Ps.139:23,24).

”Koetelkaamme teitämme, tutkikaamme niitä ja palatkaamme Herran tykö” (Vlt.3:40).

13. Rakkaus ja sitoutuminen Herran kansaan

Uskovalle on Herran kansa usein läheisempi kuin oma perhe:

”Niin he korottivat vielä äänensä ja itkivät. Silloin Orpa suuteli anoppiaan jäähyväisiksi, mutta Ruut riippui kiinni hänessä. Ja Noomi sanoi: ”Katso, kälysi on kääntynyt takaisin oman kansansa ja jumalansa luo, käännä sinäkin kälysi kanssa”. Mutta Ruut vastasi: ”Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. **Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jäät, sinne minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani.** Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät” (Ruut.1:14-17).

14. Pyhän Hengen kadottamisen pelko

”Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, äläkä ota minulta pois Pyhää Henkeäsi” (Ps.51:13).

”Älä ota peräti pois minun suustani totuuden sanaa, sillä sinun oikeutesi minä panen toivoni” (Ps.119:43).

”Ja jos sinä tuot esiin jaloa, et arvotonta, niin sinä saat olla minun suunani” (Jer.15:19).

15. Aakorin laakso – toivon laakso

Uskova saa kokea senkin ihmeen, että Aakorin ”murhalaakso” muuttuu ”toivon laaksoksi”.

”Niin Joosua yhdessä koko Israelin kanssa otti Aakanin, Serahin pojan, ja hopean, vaipan ja kultalevyn, sekä hänen poikansa, tyttärensä, härkensä, aasinsa, lampaansa, telttansa ynnä kaikki, mitä hänellä oli, ja he veivät ne Aakorin laaksoon. Ja Joosua sanoi: ”Miksi olet syössyt meidät onnettomuuteen? Herra syöksee sinut onnettomuuteen tänä päivänä.” **Silloin koko Israel kivitti hänet kuoliaaksi.** He polttivat heidät tulesa ja kivittivät heidät. Ja he kasasivat hänen päällensä suuren kiviroukkion, joka vielä tänäkin päivänä on olemassa; ja niin Herra lauhtui vihansa hehkusta. Sentähden kutsutaan sitä paikkaa vielä tänäkin päivänä Aakorin laaksoksi” (Joos.7:24-26).

”Sentähden, katso, minä taivuttelen hänet, kuljetan hänet erämaahan ja viihdyttelen häntä. Minä annan hänelle sieltä alkaen hänen viinimäkensä ynnä **Aakorin laakson toivon oveksi**, ja hän on

oleva siellä kuuliainen niinkuin nuoruutensa päivinä, niinkuin sinä päivänä, jona hän Egyptin maasta läksi” (Hoos.2:14,15).

16. VERRATON VERTAISTUKI

Kristinusko tarjoama tuki on nimenomaan ”vertaistukea” sanan parhaimmassa ja syvällisimmässä merkityksessä. Muut tuet ovat enemmän tai vähemmän pettäviä ja parhaimmillaankin väliaikaisia.

1) Inkarnaatio

Joulun varsinainen ihme: Jumala tuli ihmiseksi. Jumala otti Jeesuksessa ihmismuodon. Jeesus on Jumala ihmisen kielellä.

”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, **tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen**” (Fil.2:5-5).

”Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, **että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhydestään rikastuisitte**” (2. Kor.8:9).

2) Osallisuus jumalallisesta luonnosta

”Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään, joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta **tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi** ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee” (2. Piet.1:3,4).

”Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja **taivaallista lahjaa maistaneet** ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia” (Hebr.6:4,5).

3) Elimellinen yhteys

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

4) Täydellinen yhteys

Jokaisella uskovalla on **täydellinen yhteys** Jumalaan, Jeesukseen – ja toisiin uskoviin. Kun lausumme Jeesuksen tervetulleeksi sydämeemme, lausumme samalla myös sinne tervetulleiksi kaikki Jeesuksen omat!

”että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä**, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut” (Joh.17:21-23).

5) Kristus meissä – me Kristuksessa

”joille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi, kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: **Kristus teissä, kirkkauden toivo**” (Kol.1:27).

”ja minä elän, en enää minä, **vaan Kristus elää minussa**; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni” (Gal.2:20).

”Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, **jotka Jesuksessa Kristuksessa ovat**, ja ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen” (Room.8:1; Biblia).

”Siis, **jos joku on Kristuksessa**, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut” (2. Kor.5:17).

6) Aviollinen yhteys

”Ja fariseuksia tuli hänen luoksensa, ja he kiusasivat häntä sanoen: "Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä syystä tahansa?" Hän vastasi ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa 'loi heidät mieheksi ja naiseksi' ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liitköön vaimoonsa, **ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi**'? Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako” (Matt.19:3-6).

”Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittekin. Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; **minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle**, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan” (2. Kor.11:1-3).

7) Samaistuminen syntymän kautta

Jeesus samaistui meihin jouluna tapahtuneen syntymän kautta. Me taas samaistumme Jeesukseen ”uudestisyntymisessä”:

”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: **"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa"** (Joh.3:3).

8) Kastettu Kristukseen

Me olemme päässeet kohtalonyhteyteen Jeesuksen kanssa – kasteen kautta. Me olemme kuolleet Kristuksen kanssa ristillä ja myös ylösnousseet Jeesuksen kanssa Jumalan voimasta pääsiäisaamuna. Tämä kohtalonyhteys meidän tulee vain uskossa omistaa! **Tässä on meidän pyhityksemme salaisuus!**

”Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi? Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? **Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus**

herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman. Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa” (Room.6:1-5).

TÄYDELLINEN VERTAISTUKI

Raamatun tarjoama vertaistuki heikolle ihmiselle on 100 prosenttinen. Siinä ihminen saa olla heikko: *”Ei kannan hän taakkaa yksin, vaan kantajan taakkoineen.”* Uskovan jatkuva harjoitus onkin jättäytyä alati *”rentonaan Kristuksen varaan”*. Uskova ei luota itseensä, omiin mahdollisuuksiinsa ja voimiinsa, vaan Herraan.

*”Jos minun kerskata täytyy, niin **kerskaan heikkoudestani**”* (2. Kor.11:30).

*”Ja hän sanoi minulle: ”Minun armossani on sinulle kyllin; sillä **minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa**”. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä **kun olen heikko, silloin minä olen väkevä**”* (2. Kor.12:9,10).

”Näin sanoo Herra: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin ja tekee lihan käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta...Siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on” (Jer.17:5,7).

Jumala on takuumies

Jumala on itse taivaallisen tuen takuumies. Ihminen voi täydellä luottamuksella heittäytyä tämän tuen varaan: *”Muut kaikki hylkää, vaan sinä et. Autuuden särkyneet sydämet Sinulta saavat, Sä luot haavat Ja kyönelet”*(Vvk.600:3).

*”Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Minun Isäni, joka on heidät minulle antanut, **on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä**”* (Joh.10:27-29).

*”Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, **eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme**”* (Room.8:37-39).

Vertaistuen olemus

Vertaistuki merkitsee lähelle tulemistä ja samaistumista toiseen. Se merkitsee myötäelämistä. Vertaistuen ydin on RAKKAUS!Vertaistueksi kelpaa henkilö, jolta itseltään on tuet riisuttu. **Valtakuntakristitty** voi toimia vertaistukena, koska häntä ohjaa ja hallitsee rakkaus. **Lahkolainen** sen sijaan on eristänyt itsensä häkkiin ja muiden yläpuolelle. Hän on lihallinen eikä kelpaa vertaistueksi; hän haluaa olla *”oppimestari”*. Paavali piirtää lahkolaisen kuvan seuraavasti: *”te **purette ja syötte toisianne**”* (Gal.5:15). On selvää, ettei *”purette ja syötte”* – ilmapiirissä vertaistuki kukoista!